

Στους καθημερινούς ανυποχώρητους ταξικούς αγώνες το νήμα της εξέγερσης!

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΔΕ

Η κυβέρνηση Κώστα Μητσοτάκη τον Απρίλη του 1990 εκλέχτηκε με την σημαντική βοήθεια του Συνασπισμού, του ΠΑΣΟΚ και των κυβερνήσεων συνεργασίας, αφού εξαπάτησε με δήθεν κάθαρση από τα «σκάνδαλα» και πολυδιαφήμισε μια ακόμα «εθνική συμφιλίωση».

Γρήγορα βρέθηκε αντιμέτωπη με το εκπαιδευτικό κίνημα και την ΟΛΜΕ. Τον Μάη του '90 ξεσπά μια από τις μεγαλύτερες αναταράξεις στο χώρο της Μέσης Εκπαίδευσης, με φόντο «την εκφρασμένη διάθεση του κυβερνώντος κόμματος για επιβολή λιτότητας στη δημόσια εκπαίδευση και ιδεολογική χειραγώγηση εκπαιδευτικών και εκπαιδευομένων» (Ανακοίνωση ΟΛΜΕ 16/5/1990). Οι διεκδικήσεις επικεντρώνονται στην αύξηση των μισθών, στη μείωση του ορίου συνταξιοδότησης και στην αύξηση των διορισμών. Στις 22 και 23 Μαΐου 1990 πραγματοποιείται διήμερη απεργία και στις 6 Ιουνίου ακολουθεί νέα μονοήμερη απεργία.

Από το δεύτερο 15νθήμερο του Μαΐου και για περίπου δύο μήνες πραγματοποιούνται 10 συλλαλητήρια στην Αττική και αντίστοιχα σε όλες τις πρωτεύουσες νομών. Αποφασίζεται από το υπουργείο Παιδείας η αναβολή των γενικών εξετάσεων και η παράταση του διδακτικού έτους μέχρι τις 31 Ιουλίου. Στις 16 Ιουλίου αρχίζουν οι γενικές εξετάσεις «σε βαριά ατμόσφαιρα και με συλλαλητήρια των εκπαιδευτικών έξω από τα εξεταστικά κέντρα» (από ανακοίνωση της ΟΛΜΕ).

Ακολούθησαν οι μεγάλες απεργιακές μάχες ενάντια στο κλείσιμο ή την ιδιωτικοποίηση των λεγόμενων προβληματικών, όπως η πολύμηνη κατάληψη της «Πειραϊκής-Πατραϊκής» στην Πάτρα, οι κινητοποιήσεις της Olympic Catering, στα ορυχεία του Σκαλιστήρη στο Μαντούδι κ.ά. Στο διάστημα '90-'93, 111 επιχειρήσεις δημοσίου συμφέροντος ιδιωτικοποιήθηκαν ή έκλεισαν. Απασχολούσαν 129.000 εργαζόμενους που στις περισσότερες περιπτώσεις απολύθηκαν. Οι άνεργοι από 254.000 το 1990 αυξάνονται κατά 100.000 και το 1993 φθάνουν τους 351.000.

Το φθινόπωρο του 1990 η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση ανακοινώνει πολυνομοσχέδιο για την Παιδεία που προβλέπει μεταξύ άλλων λειτουργία ιδιωτικών ΑΕΙ, κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων, επιβολή χρονικού ορίου στις σπουδές, περιορισμό του πανεπιστημιακού ασύλου, επιβολή ομοιόμορφης ενδυμασίας, έπαρση της σημαίας, επαναφορά της καθημερινής προσευχής και του ομαδικού εκκλησιασμού, «αναμόρφωση» των μαθητικών κοινοτήτων, ολοσχερή κατάργηση των αδικαιολόγητων απουσιών, επιβολή ενός point system ελέγχου και ποινικοποίησης της συμπεριφοράς των μαθητών. Από τέλος Οκτώβρη ξεκινούν φοιτητικές και μαθητικές κινητοποιήσεις με καταλήψεις, διαδηλώσεις δεκάδων χιλιάδων κόσμου. Στα μέσα Δεκέμβρη, τα κατελημμένα γυμνάσια και λύκεια ξεπερνούν το 70%.

Η κυβέρνηση της ΝΔ έλπιζε σε εκτόνωση στο δεκαπενθήμερο των Χριστουγέννων. Ο ΥΠΕΠΘ δηλώνει ότι τα προεδρικά διατάγματα δε θα εφαρμοστούν για ένα τρίμηνο, μέχρι να γίνουν «πλήρως κατανοητά» από μαθητές και καθηγητές. Σύντομα οι μήνες γίνονται δώδεκα και το νομοσχέδιο τροποποιείται μερικώς, χωρίς αλλαγές, όμως, στα σημαντικότερα σημεία (πειθαρχικές διατάξεις, περικοπές κ.ά.). Στην αρχή του χρόνου μαθητές και φοιτητές αποφασίζουν τη συνέχιση των κινητοποιήσεων με καταλήψεις στα ΑΕΙ, τα ΤΕΙ και σε 1.800 από τα 3.014 γυμνάσια και λύκεια της χώρας. Ως απάντηση, ο υπουργός Παιδείας

Βασίλης Κοντογιαννόπουλος δηλώνει ότι όσοι συμπληρώσουν 50 αδικαιολόγητες απουσίες λόγω των καταλήψεων θα χάσουν τη χρονιά. Δίνεται εντολή να παίρνονται απουσίες έξω από τα σχολεία.

Στις 8 προς 9 Γενάρη του '91 δολοφονείται ο αγωνιστής καθηγητής Νίκος Τεμπονέρας, μέλος της ΕΛΜΕ Αχαΐας και των Παρεμβάσεων, αλλά και του Εργατικού Αντιιμπεριαλιστικού Μετώπου.

Έπεσε νεκρός χτυπημένος με λαστό στο κεφάλι από το στέλεχος της ΟΝΝΕΔ και δημοτικό σύμβουλο της ΝΔ στην Πάτρα, Γιάννη Καλαμπόκα, μετά από εισβολή γνωστής ομάδας ροπαλοφόρων που συμπλήρωναν οι Σπίνος, Μαραγκός κ.ά. μέσα στο σχολικό συγκρότημα του 3ου -7ου Γυμνασίου και Λυκείου Πάτρας, που ήταν σε μαθητική κατάληψη με τη συμπαράσταση γονιών και καθηγητών.

Η δολοφονία αυτή ήταν μέρος ενός ευρύτερου σχεδίου «ανακατάληψης», με κάθε μέσο, των σχολείων και είχε σαν στόχο την καταστολή του μαζικού κινήματος που είχε αναπτυχθεί σ' ολόκληρη τη χώρα με τον πολύμορφο αγώνα μαθητών, εκπαιδευτικών, φοιτητών ενάντια στο αντιδραστικό νομοσχέδιο. Ακολούθησε μεγάλη πολυήμερη λαϊκή εξέγερση σε Πάτρα, Αθήνα και σε όλη την Ελλάδα, ενάντια στον αυταρχισμό και την κρατική καταστολή, η παραίτηση του υπουργού και η απόσυρση όλου του νομοσχεδίου. Ίσως να υπήρχε και συνέχεια, αν ο Πόλεμος του Κόλπου στο Ιράκ δε μετατόπιζε το κέντρο των κινητοποιήσεων, και δίκαια, κόντρα σε ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα των αμερικανών και άγγλων ιμπεριαλιστών.

Οι φυσικοί αυτουργοί της δολοφονίας Τεμπονέρα σχεδόν αθωώθηκαν με εξαίρεση τον Καλαμπόκα που έμεινε στην φυλακή μόνο 7 χρόνια και βρέθηκε τελικά σε διευθυντική θέση της Εθνικής Τράπεζας Βόλου. Για τους ηθικούς αυτουργούς ούτε κουβέντα. Σε ανύποπτο χρόνο ο τωρινός πρωθυπουργός, γνωστός οπαδός του νεοφιλελεύθερου μοντέλου στην οικονομία, μαζικής καταστολής των κοινωνικών διεκδικήσεων, και από τους πιο φιλοαμερικάνους πολιτικούς ever, που ταυτόχρονα αξιοποιεί την εθνικιστική ακροδεξιά ατζέντα, έχει δηλώσει ότι ο πατέρας του ήταν 25 χρόνια μπροστά, δείχνοντας και τις ορέξεις του σε κάθε πεδίο.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, σε συνέχεια των αντιλαϊκών πολιτικών Ε.Ε.-ΔΝΤ-ΟΟΣΑ των 11 τελευταίων ετών και ως συνέχεια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, επιδιώκει να περάσει τα πιο αντιδραστικά μέτρα σε βάρος της εκπαίδευσης και της κοινωνίας, όπως είναι η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων (απεργία, φακέλωμα κλπ), η συνέχιση της πολιτικής λιτότητας και υποβάθμισης υγείας, παιδείας, κοινωνικών παροχών μέσα και από τον αντιλαϊκό προϋπολογισμό του 2020, η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης σε σχολεία και ΑΕΙ, αλλά και της δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης.

Επικεινται νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο και νέες αντιδραστικές ρυθμίσεις στα ΑΕΙ, αλλά και στην β/θμια, που φτάνουν και στην πολυπόθητη για το σύστημα αξιολόγηση.

Συνεχίζεται η ένταση της κρατικής καταστολής με εξευτελιστικές επιθέσεις, ξεγύμνωμα συλληφθέντων, βασανιστήρια, τραυματισμούς. Με το δόγμα «νόμος και τάξη», θα επιχειρήσει να περιορίσει έως και να καταργήσει τις διαδηλώσεις. Φέρνει την κρατική τρομοκρατία στην ημερήσια διάταξη για την κοινωνία, επιχειρεί να καταστείλει τις νεολαϊστικές και λαϊκές αντιστάσεις που αναπτύσσονται, καταργεί το πανεπιστημιακό άσυλο και επιτίθεται βίαια στους αγωνιζόμενους φοιτητές στην ΑΣΟΕΕ, εκκενώνει καταλήψεις στέγης προσφύγων και λοιπές, απομακρύνει τους μαθητές-πρόσφυγες από τα σχολεία τους, μεταφέροντας τους σε κέντρα κράτησης, επιτείνει τις αντιμεταναστευτικές πολιτικές με νέο νόμο.

Σε αυτή τη δύσκολη εποχή η συστράτευση όλων των εργαζόμενων και της νεολαίας για την ανατροπή των αντιδραστικών πολιτικών που διαλύουν ό,τι απ' τις κατακτήσεις του κόσμου της εργασίας απέμεινε όρθιο, είναι όσο ποτέ αναγκαία.

Ο άλλος δρόμος, αυτός της απάθειας και της υποταγής είναι δρόμος προς την εκβαρβάρωση της κοινωνίας και τον εξανδραποδισμό της ανθρώπινης υπόστασης. Γι' αυτό η μνήμη του Νίκου Τεμπονέρα παραμένει ζωντανή.

Είναι το σύμβολο του συλλογικού ανθρώπου που υπερασπίζεται χωρίς όρους και προϋποθέσεις το δικαίωμα του αγώνα για την ανατροπή της κοινωνικής βαρβαρότητας και την επικράτηση του δίκιου.

Είναι ο εργαζόμενος που υπερασπίστηκε τον συλλογικό αγώνα μέσω του σωματείου, που δε φοβήθηκε και δεν έσκυψε το κεφάλι, δε λογοδότησε στη διοίκηση, στην εξουσία, στους νοικοκυραίους της εποχής και στους φασίστες, δίνοντας την ίδια τη ζωή του.

Είναι ο Δάσκαλος που «υπερασπίστηκε το παιδί για να υπάρχει ελπίδα», ξεπερνώντας τους τοίχους της σχολικής αίθουσας και μιας δημοσιοϋπαλληλικής διδασκαλίας.

Να μην εμπεδωθεί ο φόβος και η σιγή νεκροταφείου στην κοινωνία. Με αγώνες τιμάμε τον Νίκο Τεμπονέρα. Στη σημερινή δύσκολη συνθήκη για την κοινωνία και τους εργαζόμενους να απαντήσουμε με ενωτικούς αποφασιστικούς αγώνες.

Καλούμε τις ΕΛΜΕ, όλους τους συναδέλφους, τους δασκάλους, τους φοιτητές, τους νέους, τους εργαζόμενους να μαζικοποιήσουν την κινητοποίηση όπου καλεί η ΟΛΜΕ στις 9 Γενάρη, μέρα μνήμης της θυσίας και τιμής στον αγωνιστή εκπαιδευτικό Νίκο Τεμπονέρα, ενάντια στον αυταρχισμό και την καταστολή που είναι βραχίονας της επιβολής των αντιλαϊκών μέτρων.

29 χρόνια μετά, ο Νίκος Τεμπονέρας ΖΕΙ στους αγώνες του λαού και της νεολαίας για ένα δημόσιο και δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά χωρίς διαχωρισμούς και διακρίσεις, για την ανατροπή των πολιτικών κυβέρνησης-Ε.Ε.-ΟΟΣΑ, για αύξηση των δαπανών για την παιδεία, για μόνιμους μαζικούς διορισμούς, για μόρφωση, δουλειά και ζωή με δικαιώματα.

Ο ΝΙΚΟΣ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑΣ ΖΕΙ, ΜΕ ΠΕΤΡΟΥΛΑ, ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΜΑΣ ΟΔΗΓΕΙ!

Συγκέντρωση – Διαδήλωση Πέμπτη 9 Ιανουαρίου 2019, ώρα 6:30 μμ

□ Στο σχολικό συγκρότημα «ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ» (ΒΟΥΔ – ΨΗΛΑ ΑΛΩΝΙΑ – ΠΑΤΡΑ)

□ Στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου και πορεία στη Βουλή (ΑΘΗΝΑ)

(Διευκολυντική 3-ωρη στάση εργασίας της ΟΛΜΕ για τα εσπερινά σχολεία και για τους συναδέλφους και συναδέλφισσες που θέλουν να συμμετάσχουν στα συλλαλητήρια).

4/1/20